

زمینشناسی کانسنگ و مطالعه میانبارهای سیال در کانسار باریت ـ فلوئوریت جرین، جنوبخاور زنجان

حسین کوهستانی گروه زمینشناسی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران میرعلیاصغر مختاری گروه زمینشناسی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران تاریخ دریافت: ۹۵/۷/۲۴ تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۲/۴ kouhestani@znu.ac.ir

چکیدہ

کانسار باریت ـ فلوئوریت جرین در پهنه ساختاری البرز و در فاصله ۱۴۰ کیلومتری جنوبخاور زنجان قرار دارد. کانیسازی بهصورت رگههای گرمابی دیرزاد درون آهکهای دولومیتی شده کرتاسه (واحد ^IK) رخ داده و دارای کنترل ساختاری و سنگ شناسی است. باریت و فلوئوریت، کانیهای اصلی کانسنگ هستند که با اندکی کوارتز، کلسیت، دولومیت، گالن و پیریت همراهی می شوند. پنج مرحله کانهزایی در کانسار جرین قابل تفکیک است (بهترتیب از ابتدا به آخر): رگههای فلوئوریت، باریتهای ریزبلور رگهای و سیمان بِرشها، رگههای باریتی در شتبلور، رگههای کوارتز ـ گالن ـ پیریت و کلسیتهای رگهای و پُرکننده فضاهای خالی. شواهد بهدست آمده از مطالعات ریز دماسنجی نشان میدهد رگههای باریت فلوئوریت در کانسار جرین داند بیریت و کلسیتهای رگهای و پُرکننده فضاهای خالی. تشکیل شدهاند. ویژگیهای کانسار جرین با کانسارهای تیپ MVT قابل مقایسه است. بررسی پهنههای گسلی موجود در سنگهای کربناته واحد K¹ به ویژه در مناطقی که با دگرسانی دولومیتی همراهی می شود، کاربرد فراوانی در اکتساف کانسار جرین در نتیجه اختلاط شورابههای کروناته واحد K¹ به ویژه در

كلمات كليدى: باريت، فلوئوريت، ميانبارهاى سيال، تيپ MVT، جرين

مقدمه

کانسار باریت _ فلوئوریت جرین در فاصله ۵۵ کیلومتری جنوبخاور قیدار و ۱۴۰ کیلومتری جنوبخاور زنجان در محدودهای با مختصات ۴۸°۴۷ تا ۵۵٬۵۵٬ طول خاوری و ۵۵٬۵۵۲ تا ۰۰۰ ۳۶ عرض شمالی واقع شده است. بر اساس تقسیمات محیطهای تکتونیکی ـ رسوبی ایران (Stöcklin, 1968)، این کانسار بخشی از پهنه البرز را در مرز پهنههای ساختاری البرز و ایران مرکزی تشکیل میدهد. کانسارها و رخدادهای معدنی زیادی در این بخش از پهنه البرز و ایران مرکزی وجود دارد که از مهمترین آنها میتوان به سلستین ماد آباد(شرکت پارس جم ستون، ۱۳۹۲)، سرب ماد آباد (شهیدی و بهار فیروزی، ۱۳۸۰)، روی _ سرب (نقره) گمیشتپه(صالحی، ۱۳۸۷؛ صالحی و همکاران، ۱۳۸۹، ۱۳۹۴)، سرب (نقره) گویجه ییلاق (مهدیخانی، ۱۳۹۵)، آهن مسگر (شهیدی،۱۳۹۱؛ ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۴؛ Shahidi et al., 2015) و مسهای رسوبی زاغهلو و حسام آباد (مختاری، ۱۳۹۴) اشاره کرد. در سالهای اخیر برخی از این کانسارها و رخدادهای معدنی مطالعه شده و اطلاعات ارزشمندی در رابطه با زمینشناسی و کانیسازی آنها موجود میباشد. با وجود این، مطالعه علمي دقيقي بر روى كانسار جرين انجام نشده است.

بررسیهای قبلی انجام شده در منطقه جرین شامل تهیه نقشههای زمین شناسی در مقیاسهای ۱:۲۵۰۰۰۰ کبودر آهنگ (بلورچی و حاجیان، ۱۳۵۸) و ۱:۱۰۰۰۰۰ مرزبان (مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵) و همچنین فعالیتهای اکتشافی موضوعی در رابطه با اکتشاف باریت بوده است.

در مطالعات یادشده، به نوع کانهزایی و ساز و کار تشکیل کانسنگ توجه چندانی نشده است. در پژوهش حاضر، ضمن بیان ویژگیهای زمینشناسی، کانهزایی، کانیشناسی و ساخت و بافت کانسنگ در کانسار باریت ـ فلوئوریت جرین، با استفاده از مطالعات سنگنگاری و ریزدماسنجی میانبارهای سیال، ویژگیهای سیال گرمابی و ساز و کارهای نهشت کانسنگ در این کانسار بررسی شده است. همچنین با استفاده از این شواهد، تیپ کانهزایی تعیین و نحوه رخداد و مراحل شکلگیری این کانسار مورد بحث قرار گرفتهاست. مطالعه دقیق این نوع کانهزاییها میتواند عوامل کلیدی توزیع زمانی و مکانی برای اکتشاف کانهزاییهای مشابه در این بخش از پهنه البرز را معرفی کرده و به عنوان الگوی اکتشافی مورد استفاده قرار گیرد.

روش مطالعه

این پژوهش شامل دو بخش مطالعات صحرایی و آزمایشگاهی است. مطالعات صحرایی شامل شناسایی رگههای کانیسازی و چگونگی ارتباط آنها با سنگهای میزبان و نمونه گیری از آنها برای مطالعات آزمایشگاهی میباشد. در این راستا، بیش از ۴۰ نمونه از واحدهای سنگی میزبان و رخنمونهای کانیسازی برداشت گردید. از این بین، تعداد ۱۰ مقطع نازک – صیقلی برای مطالعات سنگشناسی، کانهنگاری و ساخت و بافت تهیه و با استفاده از میکروسکوپهای پلاریزان دو منظوره مدل GX در دانشگاه زنجان مطالعه گردید.

مطالعات میانبارهای سیال بر روی ۲ نمونه فلوئوریت مربوط به رگچههای فلوئوریت مرحله اول کانهزایی انجام شدهاست. بهدلیل اندازه بسیار کوچک میانبارهای سیال موجود در کانیهای باریت و کوارتز، هیچ مطالعهای بر روی این میانبارهای سیال انجام نشده است. اندازه گیریهای ریز دماسنجی با استفاده از دستگاه Linkam THMSG600 متصل به میکروسکوپ ZEISS و مجهز به کنترلکننده حرارتی TMS94 و

مجله زمینشناسی کاربردی پیشرفته

است. دامنه حرارتی دستگاه، ۱۹۶ – تا ۶۰۰+ درجه سانتی گراد میباشد. کالیبراسیون دستگاه در مرحله گرمایش با دقت ۲/۰± درجه است که با نیترات سزیم با نقطه ذوب ۴۱۴ درجه سانتی گراد و در مرحله سرمایش با دقت ۲/۰± درجه سانتی گراد و با ماده استاندارد ان هگزان (n – (Hexane) با نقطه ذوب ۹۴/۳ – درجه سانتی گراد انجام شد. میزان شوری بهصورت معادل درصد وزنی نمک طعام (NaCl % .wt) و از طریق دمای دوب آخرین قطعه یخ (T_a – T_a) با استفاده از فرمول ارائه شده توسط (Hall

سردکننده LNP در مرکز تحقیقات فرآوری مواد معدنی ایران انجام شده

et al., 1988) و مقایسه با روش (Sterner et al., 1988) محاسبه شده است. در میانبارهای سیال حاوی فاز نیمه پایدار هیدروهالیت، میزان شوری با استفاده از دمای انحلال هیدروهالیت (hh _ Tm) و استفاده از نرمافزار Calcic Brine (Naden, 1996) Calcic Brine) محاسبه گردید.

زمينشناسى منطقه جرين

با توجه به نقشه زمینشناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ مرزبان (مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵) و بر اساس مطالعات صحرایی انجام شده، واحدهای سنگی رخنمون یافته در محدوده کانسار جرین شامل سنگهای رسوبی ژوراسیک و کرتاسه آغازین و به مقدار کم سنگهای آتشفشانی کرتاسه و ائوسن است (شکلهای ۱ و ۲).

زمین شناسی این واحدها از قدیم به جدید به شرح زیر می باشد:

شکل ۱. نقشه زمین شناسی ناحیه ای ساده شده منطقه جرین (با تغییرات از مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵)

شکل۲. الف _ دورنمایی از واحدهای $I_1^{s,h} J_1^{l} J_s^{s,h}$ و $K^{l} J_1 J_s^{s,h}$ در کانسار جرین (دید به سوی شمال باختر). ب _ نمایی از واحدهای سنگی ژوراسیک در منطقه جرین که بهصورت پیوسته و همشیب بر روی هم قرار گرفتهاند (دید به سوی خاور). پ _ نمایی از واحدهای $K^{l,m}$ و K^{l} که با ارتباطی گسله بر روی واحد $J_s^{s,h}$ قرار گرفتهاند (دید به سوی شمال-باختر). مرز دو واحد K و $K^{l,m}$ بهصورت تدریجی است.

واحد :Is^{sh} این واحد سنگی شامل تناوب ماسهسنگهای قهومای مایل به سبز نازک تا ضخیم لایه، شیلهای سبز تیره، سیلت سنگ و ماسه سنگهای آهکی خاکستری رنگ متوسط تا ضخیم لایه است.

بر اساس مطالعات سنگنگاری، ماسهسنگهای قهوهای این واحد از دانههای نیمهزاویهدار تا نیمه گِردشده با ابعاد متغیر (چند دهم تا چند صدم میلیمتر) و با فشردگی و جورشدگی ضعیف تشکیل شدهاست. کوارتز و بهندرت فلدسپات (پلاژیوکلاز) کانی اصلی موجود در این سنگها هستند که توسط سیمانی کربناته دربر گرفته شدهاند. هم بری پایینی این واحد مشخص نیست درحالیکه هم بری بالایی آن با سازند دلیچای مشخص است (شکل ۲ – ب). این واحد با سازند شمشک در البرز مرکزی قابل مقایسه است (مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵).

واحد $J_d^{\rm Im}$ این واحد شامل آهک نازک تا متوسط لایه، آهک مارنی و مارن با ستبرای ۱۰۰ تا ۱۵۰ متر بوده و حاوی سنگوارههای اسفنچ، مرجان، براکیوپود، آمونیت و اثر سیل زئوفیکوس میباشد. با توجه به آمونیتهای موجود، سن این واحد باژوسین – باتونین تعیین شده است (مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵). این واحد بهصورت همساز بر روی شیلهای خاکستری مایل به سبز سازند شمشک قرار گرفته و خود توسط آهکهای چرتدار متوسط تا تودهای سازند لار بهصورت تدریجی پوشیده میشود (شکل ۲ – ب). این واحد از گسترش زیادی در منطقه جرین برخوردار نبوده و با توجه به ویژگیهای سنگشناسی، سن و موقعیت چینهای، میتوان آن را معادل سازند دلیچای در البرز مرکزی در نظر گرفت (مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵).

واحد I_IL این واحد متشکل از آهکهای چرتدار متوسط لایه تا توده-ای میباشد. همبری زیرین این واحد با سازند دلیچای تدریجی است ولی همبری بالایی آن مشخص نیست (شکل ۲ – الف و ب). بررسیهای میکروپالئونتولوژی سن این واحد را ژوراسیک بالایی تعیین کرده است (مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵). این واحد با سازند لار در البرز مرکزی قابل مقایسه است (مجیدی فرد و شافعی، ۱۳۸۵).

واحد K^{sh} این واحد که با ستبرای ۲۰۰ تا ۳۰۰ متر در شمالخاور روستای جرین رخنمون دارد شامل شیلهای سبز مایل به خاکستری

می،اشد. بخش زیرین این واحد توسط واحدهای جوان تر پوشیده شده است اما همبری بالایی آن به صورت پیوسته و هم شیب در ارتباط با واحدهای K¹ او K¹ است.

واحد \mathbf{K}^{Im} این واحد دربرگیرنده آهکهای نازک تا تودهای به رنگهای خاکستری تا نخودی و کرم رنگ با میانلایههایی از مارن و شیل به رنگهای زرد و قرمز است. همبری زیرین این واحد بهصورت پیوسته و همشیب با واحد \mathbf{K}^{sh} میباشد و همبری بالایی آن بهصورت بریده است. این واحد بهطور جانبی به واحد \mathbf{K} تبدیل میشود (شکل ۲ – الف و ج).

واحد ^wK^{*} این واحد شامل ردیفی از گدازههای حد واسط تا بازیک است که درون آهکها و مارنهای واحد K^{Lm} جای گرفتهاند. این گدازهها در سطوح هوازده به رنگهای قرمز ارغوانی تا متمایل به سیاه دیده میشوند. مطالعات میکروسکوپی نشان میدهد که این گدازهها بافت گرانولار متشکل از بلورهای شکلدار پلاژیوکلاز (احتمالاً آندزین تا لابرادوریت)، کلینوپیروکسنهای نیمهشکلدار به همراه سودومورفهای کلریتی، اکسید آهنی و اپیدوتیشده اولیوین در یک زمینه ریزبلور از میکرولیتهای فلدسپات، کلریت و کربنات دارند. کانیهای فیلوسیلیکاته و اپیدوت از کانیهای ثانویه و کانیهای کدر از کانیهای فرعی موجود در این گدازهها هستند.

(در ابعاد چند صدم میلیمتر) نیز بهطور پراکنده در این سنگها دیده میشود. این واحد توسط واحدهای گدازهای جوان تر ائوسن پوشیده شده است اما همبری زیرین آن مشخص نیست.

واحدهای کواترنری: این واحدها شامل نهشتههای آبرفتی (^۹) و مخروطافکنهای (^۹) هستند که از خاک رس، سیلت و کنگلومرای سخت شده تشکیل شدهاند. کنگلومراها داری جورشدگی ضعیف و گِردشدگی متوسط بوده و قلوهسنگهای آنها از سنگهای قدیمیتر تشکیل شده است. دو مجموعه گسل و شکستگی با روندهای شمالخاوری – جنوب-است. دو مجموعه گسل و شکستگی با روندهای شمالخاوری – جنوب باختری و شمالباختری – جنوبخاوری در منطقه جرین قابل تشخیص است که در این بین، گسلهای نوع اول غالب هستند(شکل ۱). از دیگر ویژگیهای ساختاری موجود در منطقه جرین وجود گسلهای تراستی فراوان میباشد که سبب راندگی واحدهای قدیمیتر بر روی واحدهای جوانتر شده است. کانهزایی به طور عمده در امتداد گسلها و شکستگیها رخ داده و دارای کنترل ساختاری است.

دگرسانی و کانهزایی

کانیسازی در منطقه جرین بهصورت رگه _ رگچههای باریت _ فلوئوریت با ماهیت دیرزاد (اپیژنتیک) درون آهکهای دولومیتیشده کرتاسه (واحد K¹) رخ داده و بهوسیله ساختارهای تکتونیکی و سنگشناسی کنترل شده است (شکل ۳). به دلیل عملکرد تکتونیک بعد از کانهزایی، امتداد رگهها جابجائیهای نسبتاً زیادی را نشان میدهند (شکل ۳ _ ت). فعالیتهای معدنی به صورت ترانشههای اکتشافی و سینه کارهای استخراجی متعدد بر روی این رگهها قابل مشاهده هستند.

بر اساس مطالعات صحرایی، کانیسازی باریت _ فلوئوریت در کانسار جرین شامل ۴ رگه اصلی است که در بخشهای شمالی و جنوبی منطقه رخنمو

دارند. رگههای بخش شمالی، درازای بیشینه ۳۰۰ و ۲۰۰ متر و ستبرای بین ۵ /۰ تا ۱/۵ متر (متوسط ۱ متر) دارند. امتداد کلی این رگهها، شمالی – جنوبی و شیب آنها ۳۰ تا ۶۰ درجه به سمت باختر است. رگههای بخش جنوبی، حدود ۱۵۰ و ۱۰۰ متر درازا و ۱/۵ و ۱ متر ستبرا داشته و بهطور عمده دارای امتداد شمالباختری – جنوبخاوری و شیب ۲۰ تا ۸۰ درجه به سمت جنوبباختری هستند. علاوه بر رگههای یادشده، چندین رگه باریک(ستبرای بیشینه ۱/۵ متر) با طول رخنمون کوتاه (۱۰ تا ۱۵ متر) نیز در این منطقه وجود دارد (شکل ۳ – پ).

این رگهها دارای امتداد کلی شمالخاور - جنوبباختر و شیب نزدیک به قائم به سمت شمالباختر می باشند. آثار و شواهد حفرات انحلالی پُر شده توسط باریتهای تودهای نیز در بخشهای کانهدار عمومیت دارند (شکل ۳ - ث و ج).

باریت و فلوئوریت با فراوانی به ترتیب ۷۰ و ۲۰ درصد حجمی، کانیهای اصلی رگههای کانهدار در کانسار جرین هستند که با اندکی گالن، اسفالریت، کوارتز، کلسیت و دولومیت همراهی میشوند. بررسیهای صحرایی و میکروسکوپی انجامشده نشان میدهد که دگرسانیهای دولومیتی، سیلیسی و آرژیلیک، مهمترین دگرسانیهای مشاهده شده در بخشهای کانهدار هستند. دگرسانی دولومیتی بیشتر در بخشهای کانهدار و در حاشیه رگهها و شکستگیها رخ داده و در خارج از این بخشها از شدت این دگرسانی کاسته میشود. دگرسانی سیلیسی بهصورت رگه ـ رگچههای نیمهموازی تا متقاطع کوارتزی نیز دیده میشود. دگرسانی آرژیلیک بیشتر از شکستگیها تبعیت کرده و محصول فرآیندهای برونزاد است.

شکل ۳. الف و ب _ نماهایی نزدیک از رگههای باریت _ فلوئوریت در بخشهای شمالی (الف) و جنوبی (ب) کانسار باریت _ فلوئوریت جرین که لایهبندی واحدهای آهکی میزبان (واحد K¹) را قطع کردهاند. پ _ نمایی نزدیک از رگه باریک و کوتاه باریت _ فلوئوریت در بخش جنوبی کانسار جرین. ت _ جابجایی رگههای باریت _ فلوئوریت در اثر عملکرد گسلها (دید به سوی جنوبباختر). ث و ج _ نمایی از حفرات انحلالی پُر شده توسط باریت در مقیاس صحرایی (ث) و نمونه دستی (ج). علائم اختصاری کانیها از (2010) Whitney and Evans اقتباس شده است. (Brt: باریت، F1: فلوئوریت، Sn):

بر اساس مطالعات صحرایی و میکروسکوپی انجامشده، کانهزایی در کانسار جرین به پنج مرحله قابل تفکیک است. مرحله اول کانهزایی با فراوانی فلوئوریت بهصورت رگه – رگچهای مشخص میشود. بیشینه ستبرای رگهها و رگچههای فلوئوریت ۵ میلیمتر است (شکل ۴ – الف). آثار این مرحله از کانهزایی بهصورت خُردهکانیهای زاویهدار فلوئوریت در مراحل بعدی کانهزایی دیده میشود (شکل ۴ – ب و پ). مرحله دوم کانیزایی در کانسار جرین شامل باریتهای ریزبلور است که بهصورت رگهها و سیمان گرمابی بِرشها رخ داده است (شکل ۴ – ب تا ت). ستبرای رگههای باریتی تا ۱۰ سانتیمتر تغییر میکند. در مقاطع میکروسکوپی، باریت بهصورت بلورهای ریز سفید و خاکستری رنگ با اندازههای بیشینه ۱۵۰ میکرون دیده میشود. کانیزایی مرحله سوم با

مجله زمينشناسي كاربردي پيشرفته

خالی مشخص می شود (شکل ۴ – ث). رگه – رگچههای باریتی این مرحله حدود ۵ سانتی متر ستبرا داشته و مراحل قبلی کانهزایی را قطع کردهاند. باریتهای این مرحله به صورت بلورهای درشت شکل دار تا نیمه شکل دار دیده شده و بافتهای صلیبی، پَر مانند و دسته جارویی نشان می دهند. مرحله چهارم کانهزایی با رگچههای منفرد و یا دسته رگچههای نیمه موازی تا متقاطع سیلیسی – سولفیدی (گالن و پیریت) مشخص می شود (شکل ۴ – ج و چ). در مقیاس ماکروسکوپی، این رگچهها ستبرای تا ۲ سانتی متر داشته و رگهها و برشهای گرمابی مرحله های قبلی را قطع کردهاند. گالن و پیریت اغلب به صورت بلورهای ریز تا متوسط شکل دار تا نیمه شکل دار و در مواردی بی شکل حضور دارند. کوارتزها معمولاً به صورت بلورهای ریز بی-شکل دیده می شوند. کانهزایی مرحله پنجم سبب تشکیل کلسیت به صورت رگچهای و پُرکننده فضاهای خالی شده است (شکل ۴ – ح و خ).

شکل ۴. مراحل مختلف کانهزایی در کانسار باریت – فلوئوریت جرین. الف – رگچههای فلوئوریت مرحله اول کانهزایی که توسط رگچههای سیلیسی – سولفیدی مرحله چهارم قطع شده و بخشهایی از آنها بهصورت خُرده کانی در رگچههای باریتی مرحله دوم دیده میشود. ب – رگه باریتی مرحله دوم کانهزایی حاوی خُرده سنگهای زاویه دار سنگ میزبان و خُرده کانیهای زاویه دار فلوئوریت مرحله اول. پ – خُرده کانیهای زاویه دار تا نیمه گردشده فلوئوریت مرحله اول در سیمان باریتی مرحله دوم کانهزایی. فضاهای خالی توسط باریت-های درشتبلور مرحله سوم پُر شده اند. ت – رگچه باریت مرحله دوم کانهزایی که رگچه فلوئوریت مرحله اول در سیمان باریتی مرحله دوم کانهزایی. فضاهای خالی توسط باریت-های درشتبلور مرحله سوم پُر شده اند. ت – رگچه باریت مرحله دوم کانهزایی که رگچه فلوئوریتی مرحله اول را قطع کرده است. ث – رگچه باریت مرحله سوم کانهزایی که باریت-های ریزبلور مرحله دوم را قطع کرده اند. رگچه سولفیدی مرحله چهارم نیز در تصویر دیده میشود. ج – رگچههای سیلیسی – سولفیدی مرحله چهارم کانهزایی که رگچه فلوئوریتی مرحله اول را قطع کرده است. ث – رگچه باریت مرحله سوم کانهزایی که باریت-مرحله دوم را قطع کرده اند. ت – رگچه سولفیدی مرحله دوم کانهزایی که رگچه فلوئوریتی مرحله اول را قطع کرده است. ث – رگچه باریت مرحله چهارم کانهزایی که رگه باریت مرحله دوم را قطع کرده اند. چه بریتی مرحله سوم کانهزایی که رگچههای باریتی مرحله دوم را قطع کرده و خود توسط رگچههای سیلیسی – سولفیدی مرحله چهارم قطع شده اند. ح – رگچه کلسیتی مرحله پنجم کانهزایی که رگچههای فلوئوریتی مرحله دوم را قطع کرده و خود توسط رگچههای سیلیسی شده اند. ح – رگچه کلسیتی مرحله پنجم کانهزایی که رگچههای فلوئوریتی مرحله دوم را قطع کرده و خود توسط رگچههای سیلیسی – سولفیدی مرحله چهر مرفازین مرحله دوم را قطع کرده است. خ – مرحله پنجم کانهزایی که رگچههای فلوئوریتی مرحله دوم را قطع کرده است. خ – مرحله پنجم کانهزایی به صورت بافت پُرکننده شده اند. ح – رگچه کلسیتی مرحله پنجم کانهزایی که رگچههای فلوئوریتی مرحله دوم را قطع کرده است. خ – مرحله پنجم کانهزایی به سورت بافت پُرکننده فضاهای خلی. تصاویر میکروسکوپی در نور عبوری پلاریزه متفاطع گرفته شده دند. علائم اختصاری کانیها از (2010) Witter مط وی دانم داری . در انتی در این در این دور .

کانیشناسی و ساخت و بافت کانسنگ

مطالعات میکروسکوپی نمونههای برداشتشده از کانسار جرین نشان می دهد که باریت و فلوئوریت، کانیهای اصلی سازنده کانسنگ در این کانسار هستند که با اندکی کوارتز، کلسیت، دولومیت، گالن و پیریت همراهی می شوند. سروزیت، گوتیت و کوولیت در اثر فرآیندهای هوازدگی و برونزاد تشکیل شدهاند. مطالعات انجامشده نشان می دهند که ساخت و باون کانسنگ از نوع رگه – رگچهای، بِرشی، پُرکننده فضای خالی و بازماندی است (شکلهای ۳ تا ۵).

باریت اصلی ترین ماده معدنی در کانسار جرین است. بر اساس مطالعات صحرایی و میکروسکوپی انجام شده و با توجه به اندازه بلورها و ساخت و بافت کانسنگ، باریت های موجود به دو نسل قابل تفکیک هستند. باریت های نسل اول به صورت بلورهای ریز (بیشینه اندازه تا ۱۵۰ میکرون) سفید و خاکستری رنگ در مرحله دوم کانهزایی قابل مشاهده هستند (شکل ۵ – الف). این نسل از باریت ها معمولاً توسط غشایی از اکسیدهای آهن پوشیده شده اند. باریت های نسل دوم به صورت بلورهای درشت (تا اندازه بیش از ۲ میلی متر) شکل دار تا نیمه شکل دار در مرحله سوم کانهزایی دیده شده و بافتهای صلیبی و بادبزنی دارند (شکل ۵ – الف و ب). فلوئوریت های موجود اغلب دارای ساخت و بافت رگه – رگچه ای و برشی بوده (شکل ۴) و به رنگهای بنفش و گاه بیرنگ دیده می شوند. گالن

اغلب بهصورت بلورهای درشت نیمه شکل دار و بی شکل دیده شده و دارای رخهای مثلثی است (شکل ۵ _ پ). گالن معمولاً از حاشیهها به سروزیت دگرسان شده است (شکل ۵ _ پ و ت). بعضاً، ادخال هایی از پیریت در داخل گالن دیده می شود (شکل ۵ ـ ت) که بیانگر تبلور زودتر این کانی نسبت به گالن در توالی پاراژنزی است. پیریت بهصورت بلورهای ریز بی شکل تا بعضاً نیمه شکل دار دیده شده و اغلب از حاشیه ها به گوتیت دگرسان شده است (شکل ۵ _ ث و ج). شدت دگرسانی بعضاً به حدی است که این کانی به طور کامل دگرسان شده و یا تنها بقایایی از آن بهصورت بافت بازماندی و یا جزیرهای(Ineson, 1989) باقی مانده است. فراوانی پیریت بهندرت به حدود ۱ درصد میرسد. سروزیت، گوتیت و کوولیت کانیهای ثانویهای هستند که طی فرآیندهای برونزاد جانشین کانیهای سولفیدی اولیه شدهاند (شکل ۵ ـ پ تا چ). کوارتزها معمولاً بهصورت بلورهای ریز بیشکل دیده میشوند. این کانیها بیشتر بافت رگه _ رگچهای دارند (شکل ۵ _ ح). دولومیتها بیشتر به صورت بلورهای شکلدار تا نیمه شکلدار با اندازه ۵/۰ تا ۱ میلیمتر دیده می شوند (شکل ۵ - خ). کلسیتها بیشتر در رگچههای کلسیتی و یا در فضای خالی بین بلورهای باریت دیده شده و اندازهای کمتر از ۱ میلیمتر دارند (شکل ۴ ـ ح و خ).

شکل ۵. تصاویر میکروسکوپی از کانیهای سازنده کانسنگ در کانسار باریت – فلوئوریت جرین. الف – بلورهای ریز باریت نسل اول در اطراف بلورهای درشت باریت نسل دوم با بافت بادبزنی. ب – باریتهای درشت نسل دوم با بافت صلیبی و بادبزنی. پ – بلور بی شکل گالن با رخهای مثلثی شکل که از حاشیهها به سروزیت دگرسان شده است. ت – بلور در شت و بی شکل گالن با رخ مثلثی و حاوی ادخال پیریت. گالن از حاشیهها به سروزیت دگرسان شده است. ث و ج – بلورهای ریز بی شکل تا نیمه شکل دار پیریت که به گوتیت دگرسان شده و بعضاً بقایایی از آنها به صورت بافت بازماندی، باقی مانده است. چ – بلور بی شکل کوولیت که طی فرآیندهای برونزاد جانشین کانی سولفیدی اولیه (احتمالا کالکوپیریت) شده است. ح – بلورهای ریز و بی شکل کوارتز با بافت رگچهای که بلورهای درشت باریت نسل دوم را قطع کردهاند. چ – بلورهای زیز و بی شکل دار دولومیت. تصاویر الف، ب- ح و خ، در نور عبوری پلاریزه متقاطع و تصاویر پ تا چ در نور انعکاسی گرفته شده اند. علائم اختصاری کانیها از (Whitney and Evans, 2010) اقتباس شده است. (Pr. باریت، CP . بروزیت، CP . کوولیت، اکما: اول با بافت رگی این، Gn، گالن، یکولیت یک کانیها از (Unitor) اولیه (Inter

با توجه به شواهد صحرایی و بررسیهای ماکروسکوپی و میکروسکوپی انجام شده، توالى پاراژنز كانىها در كانسار باريت - فلوئوريت جرين به پنج مرحله قابل تقسیم است (شکل ۶). مرحله اول با حضور رگه ـ رگچههای فلوئوریت مشخص می شود. مرحله دوم با تشکیل باریت های ریزبلور نسل اول به صورت رگه _ رگچهای و سیمان گرمابی برش ها همراه است. مرحله سوم شامل باریتهای درشتبلور نسل دوم است. بافتهای رگه - رگچهای و پُرکننده فضاهای خالی از بافتهای مهم کانسنگ در این مرحله به شمار میروند. مرحله چهارم شامل رگه _ رگچههای منفرد و یا دستهرگچههای نیمهموازی تا متقاطع سیلیسی _ سولفیدی (گالن و پیریت) است. گالنها و پیریتهای این مرحله طی فرآیندهای برونزاد بهترتیب به سروزیت و گوتیت دگرسان شدهاند. کلسیت تشکیل دهنده اصلی مرحله پنجم است که بهصورت رگچهای و پُرکننده فضاهای خالی دیده می شود. تشکیل سروزیت و گوتیت مربوط به مرحله برونزاد است. بافتهای جانشینی و بازماندی از مهمترین بافتهای تشکیل شده در این مرحله هستند. دولومیتی شدن، دگرسانی رایج مراحل اول تا سوم است درحالیکه دگرسانی سیلیسی در مرحله چهارم و دگرسانی آرژیلیک در مرحله برونزاد رخ دادهاند.

میانبارهای سیال نوع و ویژگی میانبارهای سیال

میانبارهای سیال موجود در نمونههای کانسار باریت _ فلوئوریت جرین به سه شکل اولیه، ثانویه و ثانویه کاذب (Roedder, 1984) مشاهده می شوند. اگرچه میانبارهای موجود به شکلهای متنوع حضور دارند، اما شکلهای منفی بلور (Shepherd et al., 1985) در میانبارهای سیال مطالعه شده متداول است. میانبارهای کشیده نیز در برخی از نمونه ا دیده می شود. شواهد باریک شدگی و نشت نیز در میانبارهای سیال قابل مشاهده است که برای اطمینان از درست بودن نتایج به دست آمده، تمامی اندازه گیری ها بر روی میانبارهایی انجام شد که دارای معیارهای لازم برای میانبارهای اولیه (Roedder, 1984) بودند. اندازه میانبارهای سیال قابل میانبارهای اولیه (Roedder, 1984) بودند. اندازه میانبارهای سیال قابل

براساس ویژگیهای سنگنگاری در دمای اتاق (۲۵ درجه سانتی گراد) و با توجه به معیارهای ارائه شده توسط (Roedder (1984) و (1994) Goldstein and Reynolds، انواع میانبارهای سیال موجود در کانی فلوئوریت کانسار جرین بهترتیب فراوانی شامل دو فازی (LV)، تک فازی مايع (L) و تک فازی گاز (V، بدون فاز مايع قابل رؤيت در دمای اتاق) هستند. در مرحله سرمایش، در هیچ یک از میانبارهای سیال مطالعهشده، کلاتریت تشکیل نشد که این امر بیانگر عدم حضور فاز کربنیک در سیال است. میانبارهای دو فازی در دمای اتاق (۲۵ درجه سانتی گراد)، سرشار از مایع و بدون فاز جامد (کانیهای نوزاد) هستند که این امر نشان دهنده عدم نقش آبهای ماگمایی در کانیسازی است (Rajabzadeh, 2007). این میانبارها دارای حجم نسبتاً ثابتی در نسبت مایع به گاز هستند بهطوریکه در بیشتر آنها فاز مایع بیش از ۹۰ درصد و فاز بخار کمتر از ۱۰ درصد حجم کل سیال را تشکیل دادهاند (شکل ۷ ـ الف تا پ). چنین حجم یکنواختی در نسبت L/V میانبارهای سیال اولیه بیانگر عدم رخداد جوشش سیال است (Rajabzadeh, 2007). میان بارهای سیال دو فازی به دو زیرگروه دو فازی مایع (LV) و دو فازی مایع حاوی هیدروهالیت

(LV_hh) قابل تفکیک هستند که در این بین، میانبارهای دو فازی مایع از فراوانی بیشتری برخوردار هستند. میانبارهای سیال تک فازی به تعداد زیادی در نمونههای مورد بررسی دیده میشوند(شکل ۲ – ب و ت). فراوانی میانبارهای سیال تک فازی مایع نسبت به تک فازی گازی بسیار بیشتر است. هیچ یک از این میانبارهای سیال برای بررسیهای ریزدماسنجی مناسب نبوده و مطالعه نشدهاند.

ریزدماسنجی میانبارهای سیال

دادههای ریزدماسنجی میانبارهای سیال اولیه بررسی شده در کانی فلوئوریت کانسار جرین در جدول ۱ خلاصه و در شکل ۸ نشان داده شده است. طی مطالعات ریزدماسنجی، اغلب میانبارهای سیال دو فازی بین ۷۰ _ و ۹۰ _ درجه سانتی گراد منجمد شدند. طی گرمایش، دماهای اولین نقطه ذوب یخ (Te) و ذوب آخرین قطعه یخ (m _ ice _ Tm) برای تمام میان ارهای سیال و دمای انحلال هیدروهالیت ($h_h - T_m$) برای تعدادی از میانبارهای سیال حاوی فاز نیمه پایدار هیدروهالیت اندازه گیری شد. دمای یوتکتیک در میانبارهای سیال نوع LV_{hh} بسیار پایین بوده و از ۴۵ _ تا ۵۲ _ درجه سانتی گراد تغییر می کند (جدول ۱). این دادهها بسیار – ۲۰/۸) خالص NaCl–H₂O پایین تر از دمای یوتکتیک در سیستم ${
m Mg}^{2+}$ و ${
m Ca}^{2+}$ مانند ${
m Ca}^{2+}$ وجود یونهای دیگر مانند ${
m Ca}^{2+}$ در سيال مىباشد (Goldstein and Reynolds, 1994; Van Den Kerkhof and Hein, 2001; Prokofiev et al., 2010). لذا محلول كانهساز احتمالاً يك سيال با سيستم NaCl-CaCl₂±MgCl₂-H₂O بوده است (Crawford, 1981; Roedder, 1984). با توجه به زمینشناسی منطقه، چنین ترکیبی دور از انتظار نبوده و با شناسایی هیدروهالیت در حين مطالعات سرمايش نيز قابل تأييد است. دماى انحلال هيدروهاليت برای میانبارهای سیال نوع LV_{hh} بین ۲۱/۲ _ تا ۲۳/۷ _ درجه سانتی-گراد متغیر است (جدول ۱ و شکل ۸ _ ب). در سیستم-NaCl-CaCl₂ این میان
بارهای سیال شوری کل بین ۱۳/۴۸ تا ۱۵/۳۹ (بیشترین H2O فراوانی در ۱۳/۹۹) درصد وزنی معادل NaCl+CaCl₂ را نشان میدهند LV_{hh} و شكل Λ _ ث). محتواى NaCl و $CaCl_2$ ميان بارهاى سيال نوع بهترتیب از ۹/۹۸ تا ۱۳/۹۵ درصد و ۰/۰۴ تا ۴/۳۹ درصد و نسبتهای NaCl/(NaCl+CaCl₂) آنها از ۱/۶۹ تا ۱ متغیر است (شکل ۸ ـ پ). دمای یوتکتیک در میانبارهای سیال دو فازی نوع LV بین ۲۲ _ تا ۲۵ _ درجه سانتی گراد متغیر است (جدول ۱)؛ که نشان از حضور یک سیال shepherd et al., 1985; Van) دارد (NaCl±KCl-H₂O چند ترکيبی Den Kerkhof and Hein, 2001). دمای ذوب آخرین قطعه یخ برای میانبارهای مزبور از ۰/۶ _ تا ۵/۳ _ درجه سانتی گراد متغیر است (جدول ۱ و شکل ۸ - الف). بر این اساس و با توجه به معادله (Hall et al. (1988)، مقدار شوری این میانبارهای سیال از ۰/۸۰ تا ۸/۴۸ (بیشترین فراوانی در ۴/۴۷) درصد وزنی معادل نمک طعام تغییر می کند (جدول ۱ و شکل ۸ ـ ث). تمامی میانبارهای سیال دو فازی مطالعه شده، با درجههای پُرشدگی نسبتاً ثابتی به فاز مایع همگن میشوند که نشان میدهد سیال اولیه موجود در میان بارها یک سیال همگن (Kinsland, 1977; Buchanan et al., 1981) بوده است. دمای همگنشدن نهایی (Th(total) میانبارهای سیال دو فازی نوع LV_{hh} بین ۱۴۵ تا ۱۶۸ (بیشترین فراوانی در دمای

(۱۶۵) درجه سانتی گراد و میانبارهای سیال نوع LV بین ۱۳۰ تا ۲۵۹ (بیشترین فراوانی در دمای ۱۳۰) درجه سانتی گراد متغیر است (جدول ۱ و شکل ۸ – ت) بر روی نمودار دوتایی دمای همگنشدن – شوری که در آن خطوط کنتوری با چگالی ثابت رسم شده است (Wilkinson, 2001)، میانبارهای سیال دو فازی نوع LV_h و LV بهترتیب چگالی بین ۱ تا ۱۰۲۲ و ۱۸/۲ تا ۱۹/۷ گرم بر سانتیمتر مکعب دارند (جدول ۱، شکل ۹). این مقدار چگالی نشان می دهد سیالات کانهساز در کانسار جرین،

مجله زمینشناسی کاربردی پیشرفته

شورابههای درون سازندی بودهاند. با توجه به حضور میان بارهای سیال تک فازی و همچنین بافت پُرکننده فضاهای خالی در کانسار جرین، میزان تصحیح فشار بسیار ناچیز بوده و در تحقیق حاضر انجام نشده است(Rajabzadeh, 2007). با توجه به نمودار ژرفا – دما(1971) Haas و براساس میانگین دمای همگن شدگی میان بارهای سیال، کمینه ژرفای کانهزایی در کانسار جرین بین ۸۰۰ تا ۹۰۰ متر (فشار معادل ۲۰۰ تا ۲۷۰ بار) زیر سطح ایستابی قدیمی می باشد.

	Stages	Stage-1	Stage-2	Stage-3	Stage-4	Stage-5	Super- gene
Minerals	Barite		Brt1	Brt ₂			
	Fluorite						2
	Galena		5				9
	Pyrite		· · · · ·				2
	Quartz						
	Calcite						
	Dolomite						
	Goethite						
	Cerussite						
	Covellite						
Textures	Vein-Veinlets				()		
	Brecciated						
	Vug Infill						
	Replacement						
	Relict						

شكل ۶. توالى پاراژنتيك، فراوانى نسبى و ساخت و بافت كانسنگ در كانسار باريت _ فلوئوريت جرين.

شکل ۷. تصویرهای میکروسکوپی (در دمای اتاق و نور عبوری صفحهای) از انواع میان،ارهای سیال موجود در رگههای باریت – فلوئوریت کانسار جرین. الف و ب – میان،ارهای سیال دو فازی غنی از مایع در فلوئوریت. پ – اجتماع میان،ارهای سیال دو فازی غنی از مایع و تک فازی مایع در کنار یکدیگر در فلوئوریت. ت – اجتماع میان،ارهای سیال دو فازی غنی از مایع و تک فازی (مایع و گاز) در کنار یکدیگر در باریت. (L: مایع، V: بخار، S؟: میان،ارهای سیال ثانویه کاذب)

م	ثمراد وابهواز	دانتكادشهيد

Incl. type	Size (µm)	T _e (°C)	$T_{m-ice}(^{\circ}C)$	T _m - _{hh} (°C)	T _h (°C)	Salinity (wt. % NaCl+CaCl ₂ equiv.)	ρ (g/cm ³)
LV _{hh} (n=1·)	۵-۲۲	۵۲ ـ تا ۴۵ ـ	۱۱/۵ ـ تا ۹/۵	۲۳/۷ _ تا ۲۱/۲ _	180- 180 (180) ¹	18/44-10/89 (18/99)	1-1/•7
LV (n=۲۶)	۵-۵۵	۲۵ ـ تا ۲۲ ـ	۵/۳ _ تا ۶/۴ _	-	180- 789 (180)	•/\—\/\F\ (F/FY)	•/XY-•/9Y

جدول ۱. خلاصه دادههای مطالعات ریزدماسنجی میان،بارهای سیال اولیه دو فازی نوع LV او LV در کانی فلوئوریت کانسار باریت _ فلوئوریت جرین.

^۱ اعداد داخل پرانتز مبین بیشترین فراوانی است. Te = دمای اولین نقطه ذوب یخ، T_{m - ice} = دمای ذوب آخرین قطعه یخ، T_{m - h}n = دمای انحلال هیدروهالیت، T_h = دمای همگنشدن

شکل ۸. نمودارهای فراوانی محدودههای دمای ذوب آخرین قطعه یخ (الف)، دمای انحلال هیدروهالیت (ب)، نسبت وزنی NaCl/(NaCl+CaCl₂) (پ)، دمای همگن شدن (ت) و شوری (ث) در میانبارهای سیال اولیه دو فازی نوع LV و LV_{hb} در کانی فلوئوریت کانسار جرین. مقادیر نسبی Na و Ca بر مبنای سیستم H₂O-NaCl±CaCl₂ و با اقتباس از Steele (2011) محاسبه شده است.

شکل ۹. مقادیر چگالی (گرم بر سانتیمتر مکعب) برای میان بارهای سیال دو فازی در کانسار جرین براساس نمودار دوتایی دمای همگن شدن - شوری (Wilkinson, 2001).

بحث

تحول سيال گرمابی

روند تحول سیال کانهساز در کانسار جرین براساس نمودار تغییرات دمای همگنشدن در برابر شوری در شکل ۱۰ نشان داده شده است. بررسی دادههای ریزدماسنجی بر روی این نمودار نشان میدهد که میان-بارهای سیال را می توان به دو گروه تفکیک کرد: ۱ _ میان بارهای سیال با شوری متوسط (NaCl+CaCl₂ و دمای معادل (NaCl+CaCl₂) و دمای همگنشدن متوسط (۱۶۵ درجه سانتی گراد) و ۲ _ میانبارهای سیال با دمای همگنشدن کمی پایینتر (۱۳۰ درجه سانتی گراد) و شوری پایین (۱۴/۴۷ درصد وزنی معادل NaCl). به طور معمول تفاوت در محتوای شوری سیالات را می توان با رخداد جوشش (Wilkinson, 2001)، منشأهای چندگانه سیالات و یا اختلاط سیالات (Nejadhadad et al., 2016) توضیح داد. حضور میانبارهای سیال دو فازی با نسبت مایع به حباب ثابت همراه با سیالات غنی از فاز مایع و نیز تغییرات دمای همگنشدن نسبتاً محدود بیانگر عدم رخداد جدایش فازی یا جوشش در کانسار جرین است. از این رو، وجود دو نوع سیال با شوری متفاوت در کانسار جرین را می توان به فرایند اختلاط سیالات مرتبط دانست. هر دو نوع سیال مزبور، دمای همگنشدن نسبتاً مشابهی دارند که نشاندهنده اختلاط همدمای آنها است. بررسیهای (Boiron et al. (2010) نشان داد که طی رخداد اختلاط دست کم دو نوع سیال قابل تشخیص است:

۱ _ شورابههایی که اغلب با ماهیت اولیه ناشی از فشردگی لایهها و عملکرد تکتونیکی _ ژئودینامیکی منطقه تشکیل می شوند و ۲ _ سیالات رقیقی که توسط تزریق مجدد آبهای جوی (یا دریایی) از سیالات از قبل موجود تشکیل میشوند. براین اساس، چنین به نظر میرسد که رگههای باریت _ فلوئوریت در کانسار جرین در نتیجه آمیختگی شورابههای درون سازندی و آبهای جوی تشکیل شدهاند. لذا می توان گفت که سیال اولیه، یک شورابه درون سازندی غنی از فلز حاوی فلوئور با دمای متوسط (میان-بارهای نوع LV_{hh}) بوده است. اختلاط همدمای این سیال با سیالهای رقیقشده (آبهای جوی)، سبب تشکیل آبهای سازندی با شوری و دمای کمتر (میانبارهای نوع LV) میشود. سیال اخیر ضمن چرخش در شکستگیهای سنگ بستر کانیسازی (واحدهای ژوراسیک و کرتاسه) و انجام تبادلهای سیال _ سنگ، موجب رخداد دگرسانی و شکل گیری کانهزایی منطقه شده است. چنین مکانیسمی برای تشکیل بسیاری از کمربندهای غنی از فلوئور اروپا پیشنهاد شده است (Tornos et al., 1991; Cann and Banks, 2001; Lüders et al., 2005; Sanchez et .(al., 2009

تیپ کانهزایی و مدل تشکیل

ویژگیهای کانهزایی در کانسار جرین شباهتهای زیادی با کانسارهای تیپ MVT (Sverjensky, 1984; Leach et al., 2005; Paradis et) یوپ AVT (این شباهتها شامل (میختشناسی چینه کران، سنگ میزبان کربناته دولومیتی شده، برشی شدن، کنترل گسلی، دمای پایین تشکیل، نبود ارتباط مستقیم با تودههای نفوذی و دیرزاد بودن کانهزایی است. فشارهای زمین ساختی مرتبط با فاز کوهزایی ارمید سبب مهاجرت شورابههای درون سازندی غنی از (Na (Ca-Mg) در معادل (مین بارهای سیال حاوی هیدروهالیت با شوری ۱۳/۹۹ درصد وزنی معادل

نمک طعام و دمای ۱۶۵ درجه سانتی گراد) از افقهای سنگ بستر زیرین حوضه رسوبی به درون فضاهای خالی حاصل از گسلخوردگی، برشی شدن Leach) و حفرات انحلالی در سنگ میزبان کربناته (واحد K^{l}) شده است and Sangster, 1993). ورود آبهای جوی از طریق شکستگیها و گسل-ها و اختلاط آنها با این شورابهها، سبب رقیق شدگی شورابههای درون سازندی و تشکیل سیالات با شوری ۴/۴۷ درصد وزنی معادل نمک طعام و دمای ۱۳۰ درجه سانتی گراد (میانبارهای سیال نوع LV) و رخداد کانیسازی منطقه شده است. هرچند دادههای میانبارهای سیال در کانسار جرین نشان میدهد که سیالات ماگمایی در کانهزایی منطقه نقشی نداشتهاند اما احتمال اینکه بخشی از سیالات کانهساز دارای منشأ ماگمایی باشند و یا اینکه تودههای نفوذی در تأمین حرارت سیالات کانهساز نقش داشته باشند، نیز وجود دارد. با این وجود، این سیالات قبل از اینکه به محل کانیسازی برسند، به خوبی با آبهای درون سازندی مخلوط شدهاند. بهطور معمول برای تشکیل یک ذخیره بزرگ باریت توسط شورابههای درون سازندی حدود ۱۰۰ گرم در تن باریم نیاز است (Kesler, 1977). دگرسانی و تخریب دیاژنتیکی فلدسیاتهای پتاسیمدار، میکاها و کانی-های رسبی موجود در واحدهای شیلی سنگ بستر (سازند شمشک و واحدهای سنگی کرتاسه آغازین) مقادیر کافی باریم، فلوئوریت و سرب برای کانیسازی (Liaghat et al., 2000) و منیزیم برای دگرسانی دولوميتي (Ghazban et al., 1994) را فراهم مي كند. Ca⁺² آزادشده طي دگرسانی دولومیتی برای تشکیل کانی فلوئوریت مصرف میشود. بهطور معمول، محتوای فلوئوریت در شورابههای درون سازندی پایین بوده و در اغلب كانسارهاى تيپ MVT، فعاليتهاى آذرين سبب افزايش مقدار فلوئوريت در اين شورابهها مى شوند (Ruiz et al., 1985). با توجه به محتوای پایین کانی فلوئوریت در کانسار جرین، چنین به نظر میرسد که فعالیتهای آذرین در کانیسازی منطقه نقشی نداشتهاند. دادههای میانبارهای سیال نیز این مطلب را تأیید میکند. در دماهای کمتر از ۳۰۰ درجه سانتی گراد، کمپلکسهای فلوئوریتدار در محلولهای KCl,) NaCl MgF^+ و MgF^+ NaF, CaF^+ , Na_2F^+ هستند ($MgCl_2$ (Richardson et al., 1979a). پايداري اين كمپلكسها معمولاً با افزايش دمای محلول افزایش می یابد (Richardson et al., 1979b). کاهش دما و یا تغییر در شیمی سیال، اختلاط با سیالات دیگر، تغییر در فشار، واکنش سیال با سنگهای دیواره و افزایش pH سیال، فرایندهایی مؤثر در ناپايدارى كمپلكسهاى فلوئوريتدار و تەنشست كانى فلوئوريت هستند Ruiz et al., 1980; Constantopoulos, 1988; Souissi et al.,) Fernandez et al., 2000 _ 1997; Gomez). با توجه به وجود سيالات شور در کانسار جرین، به نظر میرسد کاهش شوری و دمای سیال ناشی از اختلاط سیالات و همچنین انحلال سنگهای میزبان کربناته که با افزایش pH سیال همراه است، در تشکیل رگه _ رگچههای فلوئوریت نقش داشتهاند. باریت و گالن تحت شرایط ژئوشیمیایی متفاوتی تهنشست مىيابند (Hanor, 2000; Kharaka and Hanor, 2007). همراهى اين دو کانی در کانسار جرین بیانگر وجود دو نوع سیال احیایی(شورابه درون سازندی) و اکسیدی (آبهای جوی) در این کانسار است که با دادههای میانبارهای سیال همخوانی دارد. معمولاً باریم در سیالات احیایی با محتوای سولفور پایین حمل شده (Philips and Evans, 2004) و تەنشست باریت توسط محتوای سولفات سیال کنترل می شود (Hanor,

2001). تەنشىنى بارىت محصول اكسىداسيون سيالات احيايى غنى از باريم و یا اختلاط این سیالات با آبهای اکسیدی غنی از سولفات (Hanor, 2000; Adams et al., 2000) است. از آنجاییکه باریت یک کانی غیرمحلول در شرایط اکسیدی است، لذا تشکیل این کانی بیانگر زون اختلاط سیالات احیایی باریمدار و سیالات اکسیدی سولفاتدار است. رقیقشدن سیال و ناپایداری کمپلکسهای سرب و دیگر فلزات در اثر اختلاط سیالات، عامل تشکیل کانی های سولفیدی هستند (Williams _ Jones et al., 1992). محتوای پایین گالن و عدم وجود مقادیر بالای پیریت در کانسار جرین مبین محتوای پایین سولفور در سیالات کانهساز و عدم نقش سیالات ماگمایی در کانهزایی است (Ghazban et al., 1994). اگرچه محتوای کانیسازی فلزی در کانسار جرین ناچیز است، اما با توجه به شوری و دمای متوسط سیال کانهساز انتظار میرود شورابههای غنی از فلز در این کانسار حضور داشته باشند که بهدلیل نبود سولفور کافی در سیال کانهساز، بخش عمده این فلزات در فاز سیال باقی مانده و به مکان دیگری انتقال یافتهاند. به طور معمول، محتوای سیلیس شورابه های درون حوضهای از دگرسانی کانیهای سیلیکاته موجود در توالیهای سنگی آن حوضه تأمين مىشود (Sverjensky, 1984). كاهش دماى اين شورابهها (حدود ۱۰ درجه سانتی گراد) سبب تهنشست مقادیر نسبتاً برابر کوارتز و گالن می گردد (Rowan and Leach, 1989). بنابراین، مقادیر پایین تهنشست کوارتز و گالن در کانسار جرین را می توان با تغییرات محدود دمای همگنشدن میانبارهای سیال توضیح داد. با توجه به میزان پایین تشکیل فلوئوریت در کانسار جرین، بخش اعظم Ca⁺² آزادشده طی دگرسانی دولومیتی وارد آبهای جوی می شود. این عمل سبب اشباع شدن این آبها از کلسیم و تهنشست کلسیت بهصورت رگچهای و پُرکننده فضاهای خالی در مراحل پایانی کانهزایی شده است.

کاربردهای اکتشافی

از نظر سنی، ذخایر تیپ MVT با سنگ میزبان کربناته در ایران متعلق به کامبرین زیرین، دونین، پرمین، تریاس میانی، ژوراسیک و کرتاسه هستند (راستاد و همکاران، ۱۳۸۱). کانسار فلوئوریت (روی _ سرب _ باریم) میلاکوه _ تویه و اثرهای معدنی منصوری و شورچشمه (رستمی پایدار، ۱۳۸۰؛ راستاد و همکاران، ۱۳۸۱) از جمله کانسارهای تیپ MVT غنی از فلوئور با سن کامبرین زیرین محسوب می شوند. معدن تپهریگ در باختر یزد (مهری، ۱۳۸۳) و معادن سیبزار، ازبککوه و قلعهمعدن در ایران مرکزی و حوضه طبس (وحدت پرست و رزمآرا، ۱۳۸۳؛ مهری و همکاران، ۱۳۸۹) جزء ذخایر سرب و روی با میزبان کربناته به سن دونین هستند. معدن سرب (باریت) دونا در البرز مرکزی، کانسار MVT با سن پرمین است (Bazargani Guilani, 1982). از کانسارهای تیپ MVT غنی از فلوئور با سن تریاس میانی میتوان به کانسار سرب و روی اورس کوه در البرز خاوري (لطفي و همكاران، ١٣٩۴)، معادن فلوئوريت پاچيميانا (علیرضایی، ۱۳۶۶؛ گرجیزاد، ۱۳۷۴؛ داودی، ۱۳۷۶؛ گرجیزاد و مختارپور، ۱۳۹۳) و ششرودبار (شریعتمدار، ۱۳۷۷؛ راستاد و شریعتمدار، ۱۳۸۰) در البرز مرکزی و معدن فلوئوریت کمرمهدی (جمی و هاشمی تنگستانی، ۱۳۷۴؛ پیروزی، ۱۳۸۶) در ایران مرکزی اشاره کرد. معدن

سرب و روی تویهدروار در باختر دامغان، کانسار MVT با سن ژوراسیک است (مهری و همکاران، ۱۳۸۹). کانسارهای متعدد سرب و روی موجود در Momenzadeh, 1976; Ghazban et al.,) محور ملاير - اصفهان 1994)، معدن خانجار در محور ترود _ چاهشیرین (مهری، ۱۳۷۷؛ مهری و همکاران، ۱۳۸۹؛ لطیفی، ۱۳۹۲) و معدن راونج در حوضه قم (مدبری، ۱۳۷۴؛ مدبری و راستاد، ۱۳۷۸؛ Nejadhadad et al., 2016) از جمله کانسارهای کرتاسه در ایران هستند که در ردیف کانسارهای تیپ MVT قرار می گیرند. تاکنون گزارشی مبنی بر وجود ذخایر تیپ MVT به سن كرتاسه در پهنه البرز و منطقه زنجان ارائه نشده است و كانسار باريت _ فلوئوريت جرين اولين رخداد اين نوع از كانسارها در اين منطقه محسوب می شود. کانی سازی در این کانسار به صورت رگهای با ماهیت دیرزاد درون آهکهای دولومیتی شده واحد ^Kl رخ داده است. با توجه به گسترش واحد در پهنه البرز مرکزی و سایر نقاط البرز، به نظر می سد این واحد ${
m K}^{
m l}$ کربناته - بهویژه در مناطقی که بر روی سازند شمشک رورانده شده است دارای پتانسیل کانهزایی فلوئور _ باریم (روی _ سرب) است و می بایست در برنامههای اکتشافی مورد توجه قرار گیرد. کنترل ساختاری ماده معدنی در کانسار جرین بیانگر اهمیت نقش گسلها و شکستگیها برای مهاجرت رو به بالای سیالات کانهساز است. از طرف دیگر، همراهی ماده معدنی با بخشهای دولومیتیشده واحد K¹ نشاندهنده نقش مهم این دگرسانی در ایجاد فضاهای خالی و افزایش نفوذپذیری سنگ میزبان و به پیروی آن کانهزایی است. از این رو، بررسی پهنههای گسلی موجود در واحدهای کربناته واحد K' بهویژه در مناطقی که با دگرسانی دولومیتی همراهی میشود، میتواند از نظر اکتشاف کانسارهای تیپ MVT حائز اهمیت باشد. تعمیم شواهد بهدست آمده از این مطالعات به مناطق مشابه در پهنه البرز مى تواند كاربرد فراوانى در شناسايى و اكتشاف اين نوع از كانى زايىها داشته باشد.

نتيجهگيرى

ویژگیهای زمین شناسی، ساخت و بافت کانسنگ، مجموعه کانی-شناسی و دادههای میانبارهای سیال در کانسار باریت - فلوئوریت جرین نشان میدهد که این کانسار را میتوان در دسته کانسارهای تیپ MVT طبقهبندی کرد. ساختارهای کنترلکننده کانهزایی در این کانسار شامل شکستگیها، گسلها و حفرات انحلالی در سنگ میزبان کربناته کرتاسه (واحد ^۱K) هستند. دادههای ریزدماسنجی میانبارهای سیال نشان میدهد که سیالات کانهساز در کانسار جرین احتمالاً حاصل آمیختگی شورابههای درون سازندی و آبهای جوی بودهاند. با توجه به مباحث مطرحشده در بالا، چنین به نظر میرسد که فشارهای زمینساختی مرتبط با فاز کوهزایی لارامید سبب مهاجرت شورابههای درون سازندی به درون فضاهای خالی حاصل از گسلخوردگی، برشی شدن و حفرات انحلالی در سنگ میزبان کربناتی شده است. نفوذ آبهای جوی به بخشهای پایینتر از طریق شکستگیها و برشها و اختلاط آنها با شورابههای درون سازندی سبب کاهش دما و رقیقشدگی شورابهها و تهنشست مواد معدنی شده است. کاهش فشار ناشی از ورود سیالات کانهساز به درون فضاهای خالی نیز در نهشته شدن مواد معدنی نقش داشته است.

ژئومتری ماده معدنی و قرارگیری آن در بخشهای دولومیتی واحد ^IK بیانگر نقش کنترل کنندههای ساختاری، سنگشناسی و دگرسانی در تشکیل رگههای کانهدار در کانسار جرین است. از این رو، بررسی پهنههای گسلی در سنگهای کربناته واحد K بهویژه در مناطقی که با دگرسانی دولومیتی همراهی میشود، میتواند از نظر اکتشاف کانسارهای مشابه در البرز مرکزی و دیگر بخشهای پهنه البرز حائز اهمیت باشد.

مجله زمین شناسی کاربردی پیشرفته

سپاسگزاری

نویسندگان از حمایتهای مالی دانشگاه زنجان برای انجام این پژوهش تشکر مینمایند. همچنین نویسندگان بر خود لازم میدانند از سردبیر و داوران محترم مجله زمینشناسی کاربردی پیشرفته به خاطر راهنماییهای علمی که منجر به غنای بیشتر مقاله حاضر گردیده است، تشکر نمایند.

شکل ۱۰. نمودار دوتایی دمای همگنشدن نهایی در مقابل شوری برای دادههای میانبارهای سیال در کانسار باریت – فلوئوریت جرین. روندها نشاندهنده فرآیند آمیختگی و رقیقشدگی حین تحول سیال گرمابی میباشد. نمودار شماتیک داخلی بیانگر روندهای معمول میانبارهای سیال در فضای شوری – دمای همگنشدن ناشی از فرآیندهای مختلف تحول سیال (Wilkinson, 2001) میباشد.

منابع

ابراهیمی، م.، کوهستانی، ح.، شهیدی، ا.، ۱۳۹۴، بررسی تیپ و خاستگاه کانهزایی آهن در رخداد معدنی مسگر، جنوب زنجان، با استفاده از دادههای سنگشناسی، کانیشناسی و زمینشیمیایی. مجله زمینشناسی اقتصادی، جلد ۷، شماره ۱، ص. ۱۱۱ ـ ۱۲۲.

بلورچی، م. ح.، حاجیان، ج.، ۱۳۵۸، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰ کبودر آهنگ. سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

پیروزی، م،، ۱۳۸۶، زمینشناسی، آنالیز رخساره، ژئوشیمی و ژنز کانسارهای فلوریت (سرب _ باریم) کمرمهدی در سازند شتری، جنوبباختر طبس. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.

جمی، م.، هاشمی تنگستانی، م.، ۱۳۷۴، عناصر نادر خاکی کمیاب و میانبارهای سیال در فلورینهای سفید، سبز و بنفش ناحیه کمرمهدی. دومین همایش انجمن زمینشناسی ایران.

داودی، ع، ۱۳۷۶، بررسی نحوه تشکیل کانسار پاچیمیانا از دیدگاه ژئوشیمیایی، دیاژنز و نحوه قرارگیری کانسار در سنگ میزبان. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران. ۱۶۰ ص.

راستاد، ا،، رستمی پایدار، ق.، فیضنیا، س.، قادری، م.، ۱۳۸۱، رخسارههای کانهدار، سیالات درگیر و خاستگاه کانسار فلوئورین (روی، سرب، باریم) میلاکوه ـ تویه در سازند کربناتی سلطانیه، البرز مرکزی، جنوب,اختری دامغان. فصلنامه علوم زمین، شماره ۴۶ ـ ۴۵، ص. ۲۱ ـ ۲.

راستاد، ۱، شریعتمدار، ۱، ۱۳۸۰، کانسار فلئوریت ششرودبار (سوادکوه مازندران) محیط تشکیل و ساخت و بافتهای رسوبی – دیاژنتیک آن. فصلنامه علوم زمین، شماره ۴۲ – ۴۱، ص. ۲۷ – ۲۰.

مجله زمينشناسي كاربردي پيشرفته

دانشگاه تربیت مدرس، ۲۱۸ ص. شركت فارس جم ستون، ۱۳۹۲، گزارش پايان اكتشاف كانسنگ سلستين مادآباد. سازمان صنعت، معدن و تجارت استان زنجان، ۱۱۶ ص. شریعتمدار، ا، ۱۳۷۷، بررسی زمینشناسی و ژنز کانسار فلورین ششرودبار، سوادکوه مازندران براساس دادههای حاصل از مطالعه آنالیز رخسارهای، ژئوشیمی و سیالات در گیر. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۰۲ ص. شهیدی، ا.، ۱۳۹۱، پترولوژی سنگهای آتشفشانی منطقه مسگر (جنوب قیدار) با نگرشی بر کانهزایی آهن. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه زنجان، ۵۲ ص. شهیدی، ع.، بهارفیروزی، خ.، ۱۳۸۰، نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰ حلب. سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور. صالحی، ط.، ۱۳۸۷، کانیشناسی، ژئوشیمی و ژنز کانسار روی _ سرب (نقره) گمیش تپه، جنوب باختر زنجان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۲۱ ص. صالحی، ط.، قادری، م.، رشیدنژاد عمران، ن.، ۱۳۸۹، کانی شناسی و ژئوشیمی عناصر نادر خاکی در کانسار روی _ سرب _ مس (نقره) گمیش تپه، جنوب غرب زنجان. مجله زمینشناسی اقتصادی، جلد ۲، شماره ۲، ص. ۲۳۵ ـ ۲۵۴. صالحی، ط.، قادری، م.، رشیدنژاد عمران، ن.، ۱۳۹۴، کانهزایی اپیترمال فلزات پایه _ نقره در کانسار گمیش تپه، جنوب باختر زنجان. فصلنامه علوم زمین، شماره ۹۷، ص. ۳۲۹ _ ۳۴۶. علیرضایی، س.، ۱۳۶۶، پژوهش در چینهشناسی و چگونگی پیدایش کانسارهای فلئور، سرب، باریم در تریاس شرق البرز مرکزی، پایانامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران. گرجی،زاده، ح.، مختارپور، ح. ع.، ۱۳۹۳، پیدایش اسمیتزونیت (کانی غیرسولفیدی روی) در شرق البرز مرکزی و راهنماهای ژنتیکی پیجویی و اکتشاف آن در معدن یاچیمیانا، مازندران. کنفرانس ملی علوم معدنی، ساری، سازمان نظام مهندسی معدن استان مازندران. گرجیزاد، ح.، ۱۳۷۴، مطالعه زمینشناسی، کانیشناسی، آنالیز رخسارهای و ژنز کانسار فلوریت پاچیمیانا. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس. ۱۸۶

رستمی پایدار، ق.، ۱۳۸۰، آنالیز رخساره، ژئوشیمی و ژنز کانسار فلورین (روی، سرب، باریم) میلاکوه _ تویه، جنوبغرب دامغان. پایاننامه کارشناسی ارشد،

ص. لطفی، م.، حکمتیان، م.، طباخ شعبانی، ا. ع.، مختاری، م. ع. ا.، ۱۳۹۴، زمینشناسی و خاستگاه کانسار سرب و روی اورسکوه در البرز خاوری (استان سمنان). فصلنامه علوم زمین، شماره ۹۶، ص. ۸۴ ـ ۷۲.

لطیفی، ز.، ۱۳۹۲، بررسی کانیزایی سرب، نقره (روی) خانجار با تاکید بر مطالعات سیالات درگیر و ارتباط آن با تودههای نفوذی جنوب دامغان، استان سمنان. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه دامغان ۱۰۰ ص.

مجيدي فرد، م. ر.، شافعي، ع.، ١٣٨۵، نقشه زمين شناسي ١:١٠٠٠٠٠ مرزبان. سازمان زمين شناسي و اكتشافات معدني كشور.

مختاري، م. ع. ا.، ١٣٩۴، طرح اكتشاف مس حسام آباد. سازمان صنعت، معدن و تجارت استان زنجان، ١١٤ ص.

مدبری، س.، ۱۳۷۴، زمینشناسی، کانیشناسی، ژئوشیمی، آنالیز رخسارهای و ژنز کانسار راونج (دلیجان). پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۱۰ ص.

مدبری، س.، راستاد، ا.، ۱۳۷۸، کانسار سرب و نقره راونج دلیجان شواهد نهشت رسوب و دیاژنتیک کانسنگ. سومین همایش انجمن زمینشناسی ایران، دانشگاه شیراز.

مهدیخانی، ب.، ۱۳۹۵، گزارش پایان عملیات اکتشاف سرب (نقره) گویجه ییلاق. سازمان صنعت، معدن و تجارت استان زنجان، ۱۵۰ ص.

مهری، ب.، ۱۳۷۷، زمینشناسی، کانیشناسی، ژئوشیمی، آنالیز رخساره و ژنز کانسار سرب و نقره خانجار (جنوبغرب دامغان). پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۹۲ ص.

مهری، ب.، ۱۳۸۳، بررسی زمینشناسی و تهیه نقشه زمینشناسی ۱:۵۰۰۰ کانسار روی سرب تپهریگ، شمال شرق اردکان ۔ یزد. سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۸۶ ص.

مهری، ب، راستاد، ا، فیاضی، ف، ۱۳۸۹، رخسارههای کانهدار کانسار سرب _ نقره (روی) خانجار، در توالی کربناته کرتاسه بالایی ایران مرکزی، جنوب دامغان. فصلنامه علوم زمین، شماره ۷۵، ص. ۱۲ _ ۳.

وحدت پرست، م.، رزمآرا، م.، ۱۳۸۳، مطالعات کانیسازی و ژئوشیمیایی معدن روی سیبزار، ازبککوه، طبس. هشتمین همایش انجمن زمین شناسی ایران، دانشگاه صنعتی شاهرود.

- Adams, J.J., Rostron, B.J. and Mendoza, C.A., 2000, Evidence for two fluids mixing at Pine Point, NWT. Journal of Geochemical Exploration, Vol: 69 70, p: 103 108.
- Bazargani Guilani, K., 1982, Die mittelpermischen schichtgebundenen Blei Zink Schwerspart Lagerstatten des Kalwanga distriktes Zentral Alborz, Iran (mit besonderer Beruksichtigun des Duna Grubenfeldes), Ruprecht karl Universitat, Heidelberg Univ.
- Boiron, M.C., Cathelineau, M. and Richard, A., 2010, Fluid flows and metal deposition near basement/cover unconformity: lessons and analogies from Pb–Zn–F–Ba systems for the understanding of Proterozoic U deposits. Geofluids, Vol: 10(3), p: 270 292.

پاییز ۹۶، شماره ۲۵

- Buchanan, L.J., de Vivo, B., Kramer, A.K. and Lima, A., 1981, Fluid inclusion study of Fiumarella barite deposit (Catanzaro south of Italy). Mineralium Deposita, Vol: 16, p: 215 226.
- Cann, J.R. and Banks, D.A., 2001, Constraints on the genesis of the mineralization of the Alston Block, Northern Pennine Orefield, northern England. Proceedings of the Yorkshire Geology Society, Vol: 53(3), p: 187 196.
- Constantopoulos, J., 1988, Fluid inclusions and rare earth element geochemistry of fluorite from south central Idaho. Economic Geology, Vol: 83, p: 626 636.
- Crawford, M.L., 1981, Phase equilibria in aqueous fluid inclusions. Mineralogical Association of Canada, Short Course Handbook Vol: 6, p: 75 100.
- Ghazban, F., McNutt, R.H. and Schwarcz, H.P., 1994, Genesis of sediment hosted Zn Pb Ba deposits in Irankuh district, Esfahan area, west central Iran. Economic Geology, Vol: 89, p: 1262 1278.
- Goldstein, R.H. and Reynolds, T.J., 1994, Systematics of fluid inclusions in diagenetic materials. Society for Sedimentary Geology, Society of Economic Paleontologists and Mineralogists, Short Course 31, 199 pp.
- Gomez Fernandez, F., Both, R.A., Mangas, J. and Arribas, A., 2000, Metallogenesis of Zn Pb Carbonate hosted mineralization in the southeastern region of the Picos de Europa (central northern Spain) province: geologic, fluid Inclusion, and stable isotope Studies. Economic Geology, Vol: 95, p: 19 40.
- Haas, J.L., 1971, The effect of salinity on the maximum thermal gradient of a hydrothermal system at hydrostatic pressure. Economic Geology, Vol: 66, p: 940 946.
- Hall, D.L., Cohen, L.H. and Schiffman, P., 1988, Hydrothermal alteration associated with the iron skarn deposit, Eastern Mojave Desert, San Bernardino County, California. Economic Geology, Vol: 83, p: 568 587.
- Hanor, J.S., 2000, Barite celestine geochemistry and environments of formation. Review in Mineral Geochemistry, Vol: 40, p: 193 275.
- Hanor, J.S., 2001, Reactive transport involving rock buffered fluids of varying salinity. Geochemica et Cosmochimica Acta, Vol: 65, p: 3721 3732.
- Ineson, P.R., 1989. Introduction to practical ore microscopy. Longman Scientific and Technical, London, 181 pp.
- Kesler, S.E., 1977, Geochemistry of Manto fluorite deposits. Northern Coahuila, Mexico. Economic Geology, Vol: 72, p: 204 218.
- Kharaka, Y.K. and Hanor, J.S., 2007, Deep fluids in the continents: I. Sedimentary basins. Treatise on Geochemistry, Vol: 5, p: 1 48.
- Kinsland, G.L., 1977, Formation temperature of fluorite in the Lockport dolomite in Upper New York State as indicated by fluid inclusion studies–with a discussion of heat sources. Economic Geology, Vol: 72, p: 849 854.
- Leach, D.L. and Sangster, D.F., 1993, Mississippi Valley type lead zinc deposits. In: Kirkham, R.V., Sinclair, W.D., Thrope, R.I. and Duke, S.M. (Eds.), Mineral deposit modelling. Geological Association of Canada, p: 289 314.
- Leach, D.L. and Taylor, R.D., 2009, Mississippi Valley type lead zinc deposit model. U.S. Geological Survey Open File Report 2009 1213, 5 p.
- Leach, D.L., Sangster, D.F., Kelley, K.D., Large, R.R., Garven, G., Allen, C.R., Gutzmer, J. and Walters, S., 2005, Sediment hosted lead zinc deposits: a global perspective. Economic Geolology, 100th Anniversary, p: 561 608.
- Liaghat, S., Moore, F. and Jami, M., 2000, The Kuh e Surmeh mineralization, a carbonate hosted Zn Pb deposit in the simply folded belt of the Zagros Mountains, SW Iran. Mineralium Deposita, Vol: 35, p: 72 78.
- Lüders, V., Reutel, C., Hoth, P., Banks, D., Mingram, B. and Pettke, T., 2005, Fluid and gas migration in the North German Basin: fluid inclusion and stable isotope constraints. International Journal of Earth Science, Vol: 94(5 6), p: 990 1009.
- Momenzadeh, M., 1976, Stratabound lead zinc ores in the lower Cretaceous and Jurassic sediments in the Malayer Esfahan district (West Central Iran). Lithology, Metal content, Zonation and Genesis. Ruprecht Karl Universitat, Heidelberg Univ.180 p.
- Naden, J., 1996, Calcic Brine: A Microsoft excel 5.0 add in for calculating salinities from microthermometric data in the system NaCl-CaCl₂-H₂O. 6th PACROFI Symposium, Madison, USA.
- Nejadhadad, M., Taghipour, B., Zarasvandi, A. and Karimzadeh Somarin, A., 2016, Geological, geochemical, and fluid inclusion evidences for the origin of the Ravanj Pb–Ba–Ag deposit, north of Delijan city, Markazi Province, Iran. Turkish Journal of Earth Sciences, Vol: 25, p: 179 200.
- Paradis, S., Hannigan, P. and Dewing, K., 2007, Mississippi Valley type lead zinc deposits. In: Goodfellow, W.D. (Ed.), Mineral deposits of Canada: A synthesis of major deposit - types, district metallogeny, the evolution of geological provinces, and exploration methods. Geological Association of Canada, Mineral Deposits Division, Special Publication No. 5, p: 185 - 203.
- Philips, G.N. and Evans, R., 2004, Role of CO₂ in the formation of gold deposits. Nature, Vol: 429, p: 860–863.
- Prokofiev, V.Y., Garofalo, P.S., Bortnikov, N.S., Kovalenker, V.A., Zorina, L.D., Grichuk, D.V. and Selektor, S.L., 2010, Fluid inclusion constraints on the genesis of gold in the Darasun District (Eastern Transbaikalia), Russia. Economic Geology, Vol: 105, p: 395–416.
- Rajabzadeh, M.A., 2007, fluid inclusion study of a large MVT barite fluorite deposit: Komshecheh, Central Iran. Iranian Journal of Science and Technology, Vol: 31(1), p: 73 87.

پاییز ۹۶، شماره ۲۵

- Richardson, C.K. and Holland, H.D., 1979a, The solubility of fluorite in hydrothermal solutions, an experimental study. Geochimica et Cosmochimica Acta, Vol: 43, p: 1313 1325.
- Richardson, C.K. and Holland, H.D., 1979b, Fluorite deposition in hydrothermal systems. Geochimica et Cosmochimica Acta, Vol: 43, p: 1327 1335.
- Roedder, E., 1984, Fluid inclusions. Mineralogical Society of America, Reviews in Mineralogy, Vol: 12, 644 pp.
- Rowan, E.L. and Leach, D.L., 1989, Constraints from fluid inclusions on sulfide precipitation mechanisms and ore fluid migration in the Viburnum Trend lead district, Missouri. Economic Geology, Vol: 84, p: 1948 1965.
- Ruiz, J., Kelley, W.C. and Kaiser, C.J., 1985, Strontium isotopic evidence for the origin of barites and sulfides from the Mississippi Valley Type ore deposits in southeast Missouri - a discussion. Economic Geology, Vol: 80, p: 773 - 778.
- Ruiz, J., Kesler, S.E., Jones, L.M. and Sutter, J.F., 1980, Geology and geochemistry of the Las Cuevas fluorite deposit, San Luis Potosi, Mexico. Economic Geology, Vol: 75, p: 1200 1209.
- Sanchez, V., Vindel, E., Martin Crespo, M., Corbella, M., Cardellach, E. and Banks, D.A., 2009, Sources and composition of fluids associated with fluorite deposits of Asturias (N Spain). Geofluids, Vol: 9(4), p: 338 355.
- Shahidi, E., Ebrahimi, M. and Kouhestani, H., 2015, Petrogenesis of the Miocene volcanic rocks at Mesgar area, south Gheidar, Iran. Geochemistry Journal, Vol: 2(2), p: 6 10.
- Shepherd, T.J., Rankin, A.H. and Alderton, D.H.M., 1985, A practical guide to fluid inclusion studies. Blackie, Glasgow, 239 pp.
- Souissi, F., Dandurand, J.L. and Fortune, J.P., 1997, Thermal and chemical evolution of fluids during fluorite deposition in the Zaghouan province, north eastern Tunisia. Mineralium Deposita, Vol: 32, p: 257 270.
- Steele Macinnis, M., Bodnar, R.J. and Naden, J., 2011, Numerical model to determine the composition of H₂O–NaCl–CaCl₂ fluid inclusions based on microthermometric and microanalytical data. Geochimica et Cosmochimica Acta, Vol: 75, p: 21 40.
- Sterner, S.M., Hall, D.L. and Bodnar, R.J., 1988, Synthetic fluid inclusions V: solubility relations in the system NaCl KCl H₂O under vaporsaturated conditions. Geochemica et Cosmochemica Acta, Vol: 52(5), p: 989 1005.
- Stöcklin, J., 1968, Stratigraphic lexicon of Iran. Part 1: central, north, and east Iran. Geological Survey of Iran, Report No. 18, Tehran.
- Sverjensky, D.A., 1984, Oil field brines as ore forming solutions. Economic Geology, Vol: 79, p: 23 37.
- Tornos, F., Casquet, C., Locutura, J. and Collado, R., 1991, Fluid inclusions and geochemical evidence for fluid mixing in the genesis of Ba–F (Pb–Zn) lodes of the Spanish Central System. Mineralogical Magazine, Vol: 55(2), p: 225 34.
- Van Den Kerkhof, A.M. and Hein, U.F., 2001, Fluid inclusion petrography. In: Andersen, T., Frezzotti, M. L., Burke, E.A.J. (Eds.): Fluid inclusions: phase relationships methods applications (special issue). Lithos, Vol: 55, p: 1 4, 320 pp.
- Whitney, D.L. and Evans, B.W., 2010, Abbreviations for names of rock forming minerals. American Mineralogist, Vol: 95, p: 185 187.
- Wilkinson, J.J., 2001, Fluid inclusions in hydrothermal ore deposits. Lithos, Vol: 55, p: 229 272.
- Williams Jones, A.E., Schrijver, K., Doig, R. and Sangster, D.F., 1992, A model for epigenetic Ba Pb Zn mineralization in the Appalachian Thrust belt, Quebec: evidence from fluid inclusions and isotopes. Economic Geology, Vol: 87, p: 154 174.